

Författaren Dagmar Zitkova från Kungsängen skildrar typiskt svenskt inf

I boken *Ärligt talat* skildras Dagmar Zitkovas erfarenheter av bullbak till klassinsamlingen med politik och konsten att ta sig igenom ett nålsöga.

Personliga historier skildrade av en författare som efter ett tjugotal år i Sverige fortfarande håller på Tjeckien när de möter svenskarna i hockey.

För 22 år sedan flydde hon tillsammans med sin man Jiri, även han journalist, från forna Tjeckoslovakien.

– Vi var unga och blev trakasserade på jobbet, där det rådde en stasiliknande moral. Det handlade om att antingen ställa upp eller sticka.

MEN ALLT DET DÄR KÄNNS gammalt nu och Dagmar menar att hon har vuxit ifrån det. Hon känner sig absolut svensk, men tycker att erfarenheterna av ett liv i två länder ger henne ett speciellt perspektiv på tillvaron.

– När man flyttar byter man värdeskalor. Vad som anses som fint, bra och dåligt är kulturellt betingat och det har gjort mig mer medveten, har jag förstått.

Det är något som märks i den nyutkomna boken *Ärligt talat*, personligt skrivna berättelser där högt och lågt, stort och smått blandas om vartannat. Dagmar menar att texterna om barnuppföstran, Tjeckien, politik och hösten är en personlig bild av henne själv och hennes verklighet.

– Jag skrev för att jag ville berätta för mina läsare vem Dagmar Zitkova är. Jag tror inte att man läser böcker i första hand. Jag tror att man läser Mankells senaste eller hittar en Shakespeare i bokhyllan, menar journalisten, som bland mycket annat också har studerat marknadsföring.

FÖR ETT PAR ÅR SEDAN GAV hon ut romanen *I fönstret mittemot*, en ruggig rysare som har väckt förvåning hos frisören och andra vänner och bekanta hemma i Kungsängen. Hur kan Dagmar som är så trevlig skriva någonting sådant?

Kanhända kan man hitta svaret på det i *Ärligt talat*.

Var Dagmar har fått sitt vackra vardagsspråk ifrån är inte heller lätt att svara på.

Kanske beror det på att den tvättakta teoretikern började studera på IHR när hon kom till Sverige.

– **JAG LÄSTE IGENOM TRAVAR** med böcker för att lära mig hur saker och ting fungerar. Det gick fasligt fort och att lära mig språket blev då en bieffekt, ett naturligt verktyg, berättar Dagmar. Och så gör hon en jämförelse, som efter ett par timmars samtal i skinnsoffan redan känns så typisk Dagmar.

– Min son går inte, utan springer upp för de långa trapporna vid Kungsängens station utan att bli andfådd. För vad är en trappa för en simmare, som simmar flera kilometer om dagen? Det är samma sak för mig. Har man tagit examen på högskola så är man redan varm i kläderna.

Hon menar att det värsta som kan hända är att hon inte klarar av något.

– Men det är sällan det händer, jag är själv förvånad. Vi har större kapacitet än vi tror.

ÅSA GÖRNERUP FAITH-ELL

asa.gornerup@mitti.se
tel 550 550 41

! Typiskt svenskt

Dagmar Zitkova listar klassiskt svenskt beteende:

- Att gräma sig över vädret.
- Den välvilliga inställningen till sina medmänniskor. Den goda viljan.
- Den gammaldags socialdemokratiska jämlikhetssträvan. Att baka bullar till klassinsamlingen är en kvarleva från tiden då mammor var hemma och inte hade så mycket annat att göra. Det är helt enkelt fullt att bidra med pengar.
- Otydligheten. Att man är auktoritär om man säger saker rakt ut istället för ett försiktigt "Har du lust att torka av bordet?"
- Tron att det goda är inbyggt i den korrekta politiska uppfattningen. Schablonbilderna att vänstern är god och Bush är ond.

Sedan 15 år bor Dagmar Zitkova i Kungsängen tillsammans med maken Jiri, söttern Jenny, 12 år. "Där känner jag mig fri och kan promenera hela dagarna."

Järfällabarn lär känna Emil och Pippi

Frossa i leksaker på Nordiska